

Мосьондз С.О.

ПВНЗ «Університет сучасних знань»

ДО ПИТАННЯ СТВОРЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРИВАТНОЇ ДЕТЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті обґрунтовано необхідність створення національної моделі адміністративно-правового забезпечення приватної детективної діяльності. Визначено сутність поняття приватної детективної діяльності та особливості її правового регулювання. З'ясовано, що правове закріплення діяльності приватних детективів та їхніх об'єднань повинне відбуватися на рівні закону, що це дозволить запобігти тінізації відносин, які постають наразі в діяльності суб'єктів господарювання, котрі займаються наданням послуг щодо пошуку й розшуку людей, тварин, власності, і покращить ступінь втілення конституційних гарантій стосовно невтручання в приватне та сімейне життя. Розглянуто досвід деяких країн в сфері адміністративно-правового забезпечення приватної детективної діяльності, зокрема США, Іспанії, Ізраїлі, Великої Британії. Встановлено, що під адміністративно-правовим регулюванням приватної детективної та недержавної охоронної діяльності слід розуміти спроможність якнайбільше досягти цілей згаданого правового регулювання при зведених до мінімуму часових, людських і фінансових ресурсів витрат, - недостатньо висока. Це спричинено рядом об'єктивних і суб'єктивних причин, передусім браком базового законодавчого акта, котрим регулювалися б найзначущіші питання приватної детективної діяльності, прогалинами й суперечностями в адміністративно-правових актах, котрими регулюється недержавна охоронна діяльність (правовий статус приватних детективів, особливості характер взаємодії їх із правоохоронними органами, гарантії дотримання приватними детективами прав і свобод людини та громадянина, характер дотримання приватними детективами й суб'єктами недержавної охоронної діяльності законодавства України щодо захисту персональних даних й інших актів інформаційно-правового плану, контролювання приватної детективної (розшукової) та недержавної охоронної діяльності, суб'єкти згаданого контролю й обсяг їх повноважень та ін.). Як висновок наведено, що проект Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» повинен доповнюватися окремою статтею, у котрій окреслювалася б періодичність, строки, види, межі й предмет контролю за діяльністю приватних детективів, а також їх агенцій та до того ж права суб'єктів і об'єктів контролю в процесі його здійснення.

Ключові слова: приватні детективи, приватна детективна діяльність, правове регулювання, адміністративно-правового забезпечення, національна модель.

Постановка проблеми. В Україні приватна детективна діяльність реалізується відтоді, як наша держава здобула незалежність, проте до сьогодні вона не легальна. Зазначене на практиці зумовлює те, що суб'єкти підприємницької діяльності ухиляються від оподаткування; не існує правових гарантій діяльності приватних детективів; відбувається так зване «маскування» надання детективних (розшукових) послуг іншими видами діяльності, зокрема журналістською, охоронною, наданням правових консультацій та інше. Подібна ситуація сприяє тому, що порушуються права й інтереси громадян, котрі користуються детективними (розшуковими) послугами без відповід-

ної правової основи, що сприяє як віктимізації їх поведінки, так і погіршенню правового стану приватних детективів, тому що рамки правомірності їхньої поведінки не встановлені на рівні законодавства. Наразі у Верховній Раді на розгляді перебуває три законопроекти, які призначені для врегулювання правовідносини в сфері приватної детективної діяльності. Однак, на жаль, протягом кількох десятиріч на розгляді у Верховній раді було понад десять законопроектів про приватну детективну діяльність, й ні один із них так і не отримав статусу закону. В таких обставинах передусім значущим вважається розгляд іноземного досвіду правового регулювання надання

детективних послуг і його застосування під час законотворчості. Потреба розв'язання зазначених завдань і визначає актуальність цієї статті.

Аналіз останніх досліджень та публікацій.

Дану проблематику досліджували такі науковці як М. Бедренко, О. Кукуюк, С. Мельник, Н. Михаліцька, Д. Мулявка, П. Пригунов, В. Франчук, Д. Шилле, І. Шопіна, М. Штангрет, С. Юрко та інші. Проте питання формування вітчизняної моделі приватної детективної діяльності і зважання на іноземний досвід під час її формування вимагає активного проведення наукових досліджень, орієнтованих на окреслення тих нюансів правового регулювання іноземних держав, використання котрих стало б доцільним в Україні.

Метою статті є обґрунтування необхідності створення національної моделі адміністративно-правового забезпечення приватної детективної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Приватна детективна діяльність не вважається абсолютно новим для вітчизняної практики явищем – як показують підсумки вивчення ринку юридичних, охоронних та інформаційних послуг, вже в середині 90-х рр. минулого сторіччя утворюється поняття «приватні детективні послуги» як окремих різновидів послуг.

Приватною детективною діяльністю є дозволена державою незалежна професійна діяльність приватних детективів чи приватних детективних підприємств (агентств) стосовно надання клієнтам платно детективних послуг для захисту їх законних прав, а також інтересів. Її провадять суб'єкти приватної детективної діяльності індивідуально (приватні детективи) чи за допомогою приватних детективних підприємств (агентств). До характерних ознак правового регулювання приватної детективної й охоронної діяльності в країнах-членах Євросоюзу належать: а) існування спеціальних законів, що здійснюють регулювання такої діяльності; б) своєрідні критерії стосовно моральних і професійних якостей претендентів на посади детективів, які передбачають особливі вимоги стосовно відсутності судимості, перебування під наглядом, професійної освіти; в) існування ускладненої системи отримання дозволів на провадження приватної детективної й охоронної діяльності, що може передбачати потребу одержання згоди на її реалізацію (чи одержання ліцензії) у кожній адміністративно-територіальній одиниці відповідної країни учасника Євросоюзу [1].

Формування інституту приватної детективної діяльності актуальне передусім в розрізі запо-

бігання злочинності в Україні. Як не прикро, наразі інститути державних детективів (слідчих) не спроможні повністю реалізувати кримінально-правову політику, зважаючи на ряд процесуальних аспектів, які мають зв'язок з конкретно встановленим на рівні законодавства порядком виконання завдань і функцій. Безумовно, збільшення переліку суб'єктів запобігання кримінально-протиправній діяльності у державі збільшить змоги з'ясування законодавчих прогалин і, крім того, визначить додаткові галузі, які не повністю є захищеними від протиправного впливу. Таким чином, розвиток приватних детективних агентств – один з можливих результативних методів покращення кримінологічної політики в країні. В той же час діяльність державних детективів, зважаючи на вичерпний перелік способів взаємодії зі сторонами й рештою учасників кримінального провадження, наразі є неадекватною на сучасному етапі запитам держави й соціуму. При цьому запобіжна діяльність приватних детективів теж має недоліки й певні ризики, котрими вважаються зловживання делегованими правами здійснення детективної (розшукової) діяльності; витік приватних даних; головність корпоративних інтересів у процесі напрацювання проєкту Закону України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність»; незважання на нормативному рівні на обов'язки стосовно профілактики злочинності; самоусунення від лінії запобіжної діяльності та інше [2].

Паралельно з детективами поліції у великій кількості світових держав є приватні детективи. Приватну детективну діяльність усталено розуміють як незалежну професійну діяльність, що передбачає систему пошукових заходів, які виконуються приватними детективами відповідно до договірних принципів щодо надання детективних послуг, а також із використанням технічних інструментів. Щоб зрозуміти суть приватної детективної діяльності, варто більш детально розглянути наступні її аспекти: 1) професійність; 2) незалежність професійної діяльності; 3) розшуково-пошукові особливості; 4) договірні основи реалізації; 5) співвідношення з оперативно-розшуковою і слідчою діяльністю. Детективна діяльність – насамперед розшукова через те, що під час її здійснення з'ясовується реальна інформація щодо правопорушення, громадян, що їх скоїли й зниклих безвісти. Така діяльність властива для оперативно-розшукових підрозділів правоохоронних органів. Зміст приватної детективної діяльності зазвичай передбачає послуги зі збирання інформації щодо кримінальних проваджень на

договірній основі з тими, хто бере участь у процесі, розшуки громадян, що переховуються від судочинства, та, крім того, розшук викраденого майна клієнта й решта видів послуг [3].

Для інституту приватної детективної діяльності притаманні наступні принципи функціонування: диспозитивність, незалежності суб'єктів приватної детективної (розшукової) діяльності, конфіденційності й зберігання професійної таємниці, додержання прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб, поваги до людської гідності, добросовісності, об'єктивності й неупередженості, взаємодії із правоохоронними органами, органами державної влади, а також органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями, й, крім того, громадянами. Покращення адміністративно-правового забезпечення недержавної охоронної й приватної детективної діяльності вимагає узагальнення й вивчення іноземного досвіду в галузі, що розглядається, на основі дослідження котрого можливо розбудувати вітчизняні правові моделі згаданих форм діяльності [4].

Зважаючи на досвід ряду іноземних країн, можливо говорити про те, що правове закріплення діяльності приватних детективів та їхніх об'єднань повинне відбуватися на рівні закону. Це дозволить запобігти тінізації відносин, які постають наразі в діяльності суб'єктів господарювання, котрі займаються наданням послуг щодо пошуку й розшуку людей, тварин, власності, і покращить ступінь втілення конституційних гарантій стосовно невтручання в приватне та сімейне життя.

В той же час в певних країнах Європи часом прослідковується тенденція приватизації деяких завдань поліції, іншими словами, їх передача (делегування) іншим суб'єктам правоохоронної діяльності, в тому числі і недержавним інституціям (приватним детективним агентствам, охоронним фірмам, службам безпеки). Подібний підхід допомагає сконцентруванню працівників поліції на здійсненні головних завдань стратегічного плану. У великому числі світових держав приватна детективна діяльність є дієвим доповненням до діяльності правоохоронних органів, а також має вагоме значення для протидії злочинності, тому що наслідки їхньої діяльності можна застосувати як докази в суді під час розгляду переважної кількості категорій справ. На особливу увагу заслуговує необхідність введення зарубіжного досвіду країн із його подальшим пристосуванням до вітчизняних, правових, суспільних, економічних сучасних умов, а також беручи до уваги перспек-

тиви наступного розвитку в цій сфері. Оскільки приватна детективна діяльність тісно пов'язана із конституційними правами та обов'язками, то встановлення основоположних принципів для даної діяльності є вкрай важливими задля недопущення порушення конституційних прав та обов'язків людини та громадянина. Визначення сутності правових принципів діяльності приватних детективів є необхідним підґрунтям для встановлення засад діяльності даного інституту [5].

Більш детально вивчимо досвід певних держав. Зокрема, дослідження реалізації приватної детективної (розшукової) діяльності в США показує, що її правовому регулюванню властиві розгалуженість і деталізація значного числа її аспектів. В 40 із 50 штатів провадження зазначеної форми діяльності регламентує закон штату, водночас в 35 штатах такі закони – спеціальні, іншими словами, такі, які здійснюють регуляцію винятково приватної детективної (розшукової) діяльності. Варто зауважити, що, згідно з законами США, приватним детективам не надане право використовувати наступні процесуальні заходи: обшук житла, особистий обшук чи арешт, проте в них є право здійснювати затримку осіб, що підозрюються у скоєнні кримінального правопорушення чи у підготовці до нього, й передавати їх правоохоронним органам з метою ухвалення законного рішення відповідно до компетенції останніх. В переважному числі штатів приватна детективна (розшукова) діяльність провадиться тільки на основі реєстрації та отримання ліцензій, видачею котрих займаються певні органи виконавчої влади штату чи їхні офіційні представники [6].

З огляду на значний перелік прав приватних детективів у США, законодавство на рівні окремих штатів теж, зазвичай, містить вимоги стосовно стажу роботи у правоохоронних органах. Відповідно до законодавства штату Нью-Йорк, поданих у статті 7, розділу «Загальні правила бізнесу», право видавати ліцензії на провадження детективної діяльності делеговане Державному департаменту штату. Аби бути ліцензованим приватним детективом, особа має бути відповідною декільком головним вимогам. Вік кандидата має бути не менше 25 років, він повинен бути громадянином США чи постійним резидентом-іноземцем. Кандидати мають надати відбитки пальців та документ про освіту. Аби одержати ліцензію, заявник мусить вдало пройти державний іспит. Результати іспиту є дійсними впродовж двох років. Щоб скласти іспит, необхідно одержати не менше ніж 70% правильних відповідей чи більше. Кожного

року розклад змінюють, проте дати іспитів оприлюднені на сайті Нью-Йоркського держдепартаменту. В кандидатів має бути не менше трьох років стажу роботи як приватного детектива, працівника детективної контори чи слідчого правоохоронного органу. В громадян, у яких стаж більше 20 років у поліції чи пожежній охороні, є право одержати ліцензію без складання іспиту [7].

Відповідно до законодавства штату Каліфорнія, кандидат у детективи повинен бути старше 18 років, володіти досвідом практичної діяльності в сфері розслідування не менш ніж 6000 годин (3 роки), скласти іспит із законодавства США, що триває дві години. Після того, як іспит складено, треба заплатити ліцензійний збір в сумі 175 доларів у Бюро безпеки й розслідувань (Bureau of Security and Investigative Services), у тому числі – 50 доларів за посвідчення, 17 доларів за обробку відбитків пальців. Всі претенденти на роботу в охоронно-розшуковій службі мусять подати перелік наступних головних документів: два примірники придатних до ідентифікації відбитків пальців обох рук; довідки з поліцейського управління та департаменту шерифа за місцем проживання, які мають інформацію про особливості та спосіб життя кандидата, та, крім того, подані конкретні рекомендації або заперечення стосовно видачі ліцензії зазначеній особі; облікову довідку з управління поліції штату стосовно судимості кандидата, моральних якостей, набір фотографій [8].

Беручи до уваги досвід США, «приватна детективна (розшукова) діяльність повинна стати предметом ліцензування. Недоречно інтегрувати в неї певні додаткові «дозволи»: раз в Україні введена та доволі результативно діє система ліцензування відповідних форм господарської діяльності, то зважаючи на раціональність збереження єдиного підходу до системи вимог до суб'єктів господарської діяльності, «потрібно покращувати та розвивати вже існуючу систему ліцензування, а не створювати нові системи, котрі обов'язково суперечитимуть уже існуючим» [9]. В розрізі цього частина 1 статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» повинна доповнюватися окремим підпунктом «надання приватних детективних (розшукових) послуг». Завдяки ліцензуванню приватної детективної (розшукової) діяльності з'явиться можливість розв'язати наступні проблеми: «а) гарантувати значний ступінь фахової підготовки приватних детективів; б) зменшити ступінь порушень приписів правових актів у процесі виконання при-

ватної детективної (розшукової) діяльності; в) не дозволити допуск на ринок тих суб'єктів господарювання, що є не відповідними вимогам, до реалізації названої форми діяльності; г) вчасно усувати з ринку суб'єктів приватної детективної (розшукової) діяльності, котрі порушують ліцензійні умови, допомагаючи таким чином підвищити дотримання вимог законності рештою приватних детективів, а також їхніх об'єднань» [10].

Характер правового регулювання приватної детективної (розшукової) діяльності в країнах-членах ЄС передбачає: існування відповідного закону, що врегульовує таку діяльність; своєрідні критерії стосовно моральних і професійних якостей претендентів на посади детективів, які враховують спеціальні вимоги, а саме відсутність судимості, не перебування під наглядом; професійну освіту; існування складної системи одержання дозволів на провадження приватної детективної (розшукової) діяльності, котра може містити потребу одержання згоди на її виконання (чи одержання ліцензії) у кожній адміністративно-територіальній одиниці відповідної країни, що є членом Євросоюзу. Важливе значення має зосередження уваги на іноземній практиці в контексті «впровадження Кодексів професійної етики приватних детективів. Прийнятним вважається погляд дослідників, котрі переконані, що напрацювання та ухвалення професійного етичного кодексу приватного детектива дуже потрібне для практики уже зараз [11].

В Іспанії діяльність приватних детективів регулюється законом № 23 від 1992 р. та Королівським декретом № 2364 від 1994 р. (з останніми доповненнями й змінами, які стали чинними в 2009 році). Згідно з цими нормативно-правовими актами, відбувається розмежування між приватною детективною діяльністю та приватною охоронною діяльністю. Приватний детектив не має права провадити діяльність, котру здійснюють приватні охоронні агентства, і, таким чином, навпаки. В Іспанії, щоб реалізувати приватну детективну діяльність, особа має бути відповідною наступним вимогам: мати 21 рік; володіти громадянством однієї з країн-членів Євросоюзу чи країн-учасниць Угоди про Європейський економічну зону; бути не судимою; особа до цього не мала усуватися від служби у збройних силах чи в органах безпеки; впродовж останніх двох років, в структурі певних уповноважених державних органів, особа не мала виконувати контроль за роботою приватних детективних агентств; особа має володіти потрібними знаннями й навичками

стосовно виконання функцій приватного детектива; особа мусить володіти відповідним дипломом, який забезпечує право провадження приватної детективної діяльності [12].

В Ізраїлі, відповідно до Закону «Про приватних слідчих і охоронний сервіс», претендент у детективи має бути відповідним наступним критеріям: мати громадянство Ізраїлю, весь час мешкати на його території; сягати 23 років; закінчити повний 12-річний курс ізраїльської школи; не мати судимості; пройти повний 3-річний курс стажування в одному із ліцензованих детективних агентств чи володіти відповідним стажем роботи в поліції або в прикордонних військах; успішно скласти іспит у Комісії Міністерства юстиції Ізраїлю. Варто особливо наголосити на тому, що належне законодавство Ізраїлю містить досить гнучкий підхід щодо стажу роботи. 3-річний стаж можливо отримати не лише працюючи в поліції, а й у прикордонних військах чи проходячи стажування в одному з ліцензованих детективних агентств. Подібний підхід варто вважати виправданим, тому що певні навички для роботи детективом можливо одержати не лише, працюючи у правоохоронних органах, а також під час роботи помічником чи проходячи стажування у детективному агентстві [13].

Зразок для введення – позитивний досвід Великої Британії, в якій суб'єкти приватної детективної діяльності можуть за деяких обставин платно використати змоги правоохоронних органів у контексті застосування криміналістичної техніки й інформації криміналістичних обліків. Аби названі положення відповідали кримінальному процесуальному законодавству України, потрібно конкретно встановити правовий статус приватних детективів як суб'єктів профілактики (протидії) злочинності, а також регламентувати алгоритм взаємодії з правоохоронними органами в згаданій галузі [14].

Адміністративно-правове регулювання як окрема форма правового регулювання повинна вивчатися, зважаючи на вище окреслені принципи. Адміністративно-правове регулювання приватної детективної й недержавної охоронної діяльності є впорядковуючим впливом на суб'єкти суспільних відносин для встановлення мети, завдань, методів та способів згаданого виду діяльності, її принципів, прав, обов'язків, а також юридичної відповідальності суб'єктів, що займаються наданням приватних детективних і недержавних охоронних послуг. Чому таке регулювання вважається саме адміністративно-право-

вим? Бо воно ґрунтується на публічному інтересі, що має зв'язок із формуванням в Україні надійного механізму втілення прав та свобод людини й громадянина, та, крім того, системи протидії злочинності й правопорушенням. Один з учасників адміністративно-правового регулювання приватної детективної й недержавної охоронної діяльності постійно – держава в особі її органів і посадових осіб. Зокрема, приміром, взаємодія між представниками Міністерства внутрішніх справ України та підприємством, що здійснює надання охоронних послуг, має адміністративно-правові особливості [15].

Наразі результативність адміністративно-правового регулювання приватної детективної та недержавної охоронної діяльності, під котрою ми розглядаємо спроможність якнайбільше досягти цілей згаданого правового регулювання при зведених до мінімуму часових, людських і фінансових ресурсів витрат, - недостатньо висока. Це спричинено рядом об'єктивних і суб'єктивних причин, передусім браком базового законодавчого акта, котрим регулювалися б найзначущіші питання приватної детективної діяльності, прогалинами й суперечностями в адміністративно-правових актах, котрими регулюється недержавна охоронна діяльність. А саме до таких найбільш вагомих питань відносяться: правовий статус приватних детективів, особливості характер взаємодії їх із правоохоронними органами, гарантії дотримання приватними детективами прав і свобод людини та громадянина, характер дотримання приватними детективами й суб'єктами недержавної охоронної діяльності законодавства України щодо захисту персональних даних й інших актів інформаційно-правового плану, контролювання приватної детективної (розшукової) та недержавної охоронної діяльності, суб'єкти згаданого контролю й обсяг їх повноважень та ін.

Під час ухвалення законодавства про діяльність приватних детективів варто насамперед зауважити на розробці ефективних механізмів, котрі би забезпечували приватним детективам реальні змоги для збору різної інформації, гарантували їм максимальне сприяння в її одержанні, та, крім того, забезпечували їх власну безпеку й визначення чіткого переліку повноважень приватного детектива з метою недопуску порушення законодавства в процесі провадження професійної діяльності.

На жаль, досі ні один законопроект, що призначався для врегулювання приватної детективної діяльності, так і не набув статусу законодавчого

акта. Проте, разом з цим, зважаючи на те, що наразі в парламенті перебуває на розгляді відразу два законопроекти в досліджуваній галузі, стало б доречним проведення низки заходів із залученням приватних детективів, їх асоціацій, представників правоохоронних та інших державних органів, науковців, представників громадськості для того, щоб встановити проблемні питання втілення положень згаданих законопроектів і вибрати найбільш доречні варіанти вирішення цих проблем у правовому контексті.

Ми вважаємо, подібні заходи не тільки дозволять з'ясувати вчасно проблеми правового регулювання, що можуть спричинитися ухваленням вказаних законів, й сформувати результативну національну модель приватної детективної діяльності, а й дасть змогу через об'єднання зусиль вчених і практиків модернізувати методологічне забезпечення адміністративно-правового регулювання приватної детективної (розшукової) й недержавної охоронної діяльності. Також вимагає перегляду вітчизняна модель конкурентних відносин на ринку охоронних послуг, що дуже чинить негативний вплив на адміністративно-правове регулювання у згаданій галузі.

Висновки. Отже, у великій кількості країн через законодавчі акти деталізовані характерні ознаки контролю й нагляду за приватною детективною діяльністю. Ми вважаємо, проект Закону

України «Про приватну детективну (розшукову) діяльність» повинен доповнюватися окремою статтею, у котрій окреслювалася б періодичність, строки, види, межі й предмет контролю за діяльністю приватних детективів, а також їх агенцій та до того ж права суб'єктів і об'єктів контролю в процесі його здійснення. Вартий уваги досвід приватних детективних агенцій України, котрі вже протягом декількох десятиріч надають детективні (розшукові) послуги. Впродовж цього періоду вони встигли з'ясувати багато проблем, що мають зв'язок із їх наданням, та, крім того, окреслити напрямки їх ймовірного вирішення. Проте, на жаль, діяльність приватних детективів, а також їхніх об'єднань до цього часу не врегульована на правовому рівні. Ми вважаємо, причини таких обставин, швидше за все, належать до політичної, ніж до правової сфери. Водночас завдання правової науки в такій ситуації, на наше переконання, – підтримка комунікації з владою й суб'єктами приватної детективної (розшукової) діяльності, для того, щоб через обговорення проблем, що постають в результаті відсутності спеціального закону, сформувати думку суспільства стосовно потреби його якнайскорішого ухвалення. Перспективами наступних наукових досліджень повинні стати напрацювання правового механізму державного й громадського контролю за реалізацією приватної детективної діяльності.

Список літератури:

1. Франчук В.І., Михаліцька Н.Я., Пригунов П.Я., Мельник С.І., Штангрет М.Й. Детективна діяльність у сфері економічної безпеки: навчальний посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2016. 132 с.
2. Кукулюк О. Приватна детективна діяльність в Україні. URL: <https://jur-gazeta.com/publications/practice/kriminalne-pravo-ta-proces/privatna-detektivna-diyalnist-v-ukrayini.html>.
3. Мулявка Д.Г. Адміністративно-правове забезпечення приватної детективної (розшукової) та недержавної охоронної діяльності: дис. доктора юридичних наук, : 12.00.07. Ун-т ДФС України, Ірпінь, 2020. 492 с.
4. Мулявка Д.Г., Бедренко М.А. Класифікація принципів приватної детективної діяльності. *Правові новели*. 2018. № 6. С 181-185.
5. Юрко С.С. Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні : дис. кандидата юридичних наук: 12.00.10. Національний університет «Одеська юридична академія», 2017. 252 с.
6. Мулявка Д.Г., Шопіна І.М., Шилле Д.А. Правове регулювання приватної детективної (розшукової) діяльності у зарубіжних державах: монографія. Київ : Людмила, 2019. 100 с.
7. Private Investigators, Bail Enforcement Agents and Watch, Guard or Patrol Agencies License Law Article 7, General Business Law. URL: <http://www.dos.ny.gov/licensing/lawbooks/PIBailWtchGuard.pdf>.
8. Private investigator (fact sheet). URL: http://www.bsis.ca.gov/forms_pubs/pi_fact.shtml.
9. Мулявка Д.Г. До питання створення національної моделі адміністративно-правового забезпечення приватної детективної діяльності. *Вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2019. № 42. Т. 2. С. 22–24.
10. Мулявка Д.Г., Шопіна І.М., Шилле Д.А. Правове регулювання приватної детективної (розшукової) діяльності у зарубіжних державах: монографія. Київ : Людмила, 2019. 100 с.
11. Мулявка Д.Г. До питання створення національної моделі адміністративно-правового забезпечення приватної детективної діяльності. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2019. № 42. С. 22-24.

12. Франчук В.І., Михаліцька Н.Я., Пригунов П.Я., Мельник С.І., Штангрет М.Й. Детективна діяльність у сфері економічної безпеки: навчальний посібник. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2016. 132 с.

13. Юрко С.С. Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні : дис. кандидата юридичних наук: 12.00.10. Національний університет «Одеська юридична академія», 2017. 252 с.

14. Мулявка Д.Г. До питання створення національної моделі адміністративно-правового забезпечення приватної детективної діяльності. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2019. № 42. С. 22-24.

15. Мулявка Д.Г. Адміністративно-правове забезпечення приватної детективної (розшукової) та недержавної охоронної діяльності: дис. доктора юридичних наук, : 12.00.07. Ун-т ДФС України, Ірпінь, 2020. 492 с.

Mosyondz S.O. ON THE QUESTION OF CREATING A NATIONAL MODEL OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL SECURITY OF PRIVATE DETECTIVE ACTIVITIES

The article substantiates the need to create a national model of administrative and legal support for private detective activity. The essence of the concept of private detective activity and the peculiarities of its legal regulation are defined. It has been found that the legal consolidation of the activities of private detectives and their associations should take place at the level of the law, which will prevent the shadowing of relations that currently appear in the activities of business entities that are engaged in providing services related to the search and search of people, animals, property, and will improve the degree of implementation of constitutional guarantees regarding non-interference in private and family life. The experience of some countries in the field of administrative and legal support of private detective activity is considered, in particular the USA, Spain, Israel, and Great Britain. It has been established that the administrative-legal regulation of private detective and non-state security activities should be understood as the ability to achieve the goals of the mentioned legal regulation as much as possible while minimizing time, human and financial resource costs, which is not high enough. This is caused by a number of objective and subjective reasons, first of all, the lack of a basic legislative act that would regulate the most significant issues of private detective activity, gaps and contradictions in administrative and legal acts that regulate non-state security activities (legal status of private detectives, especially the nature of interaction with law enforcement agencies, guarantees of compliance by private detectives with the rights and freedoms of a person and citizen, the nature of compliance by private detectives and subjects of non-state security activities with the legislation of Ukraine regarding the protection of personal data and other acts of the information and legal plan, control of private detective (investigative) and non-state security activity, the subjects of the mentioned control and the scope of their powers, etc.). As a conclusion, it is stated that the draft Law of Ukraine “On private detective (investigative) activities” should be supplemented with a separate article, which would outline the periodicity, terms, types, limits and subject of control over the activities of private detectives, as well as their agencies, and also the right subjects and objects of control in the process of its implementation.

Key words: private detectives, private detective activity, legal regulation, administrative and legal support, national model.